

Majka Božja i naša Majka

Koliko li je ponizna moja sveta Majka Marija! Nema je pri svečanom ulasku u Jeruzalem, niti, osim u Kani, prisustvuje velikim čudesima. No, ne uklanja se preziru na Golgoti; njegova Majka stoji ondje "iuxta crucem Jesu - podno Križa Isusova".

30.12.2015.

Koliko li je ponizna moja sveta Majka Marija! Nema je pri svečanom ulasku

u Jeruzalem, niti, osim u Kani,
prisustvuje velikim čudesima.

No, ne uklanja se preziru na Golgoti;
njegova Majka stoji ondje "iuxta
cruce[m] Jesu - podno Križa Isusova".
(*Put*, 507).

Majka Božja i naša Majka

To je uvijek bio siguran predmet
vjere. Protiv onih koji su ga poricali,
objavio je Koncil u Efezu: Tko ne
prizna da je Emanuel pravi Bog i
Presveta Djevica stoga Majka Božja,
jer je rodila utjelovljenu Riječ
poteklu od Boga, neka je proklet
(Koncil u Efezu, Can. 1,).

Povijest nam je sačuvala
svjedočanstva radosti među
kršćanima nad onim jasnim i
nedvojbenim odlukama, koje su
potvrdile ono što su svi vjerovali: Sav
narod grada Efeza čekao je ustrajno
na odluku, od jutra do kasno u noć.
(...) Kad se onda doznalo da je

začetnik klevete smijenjen svi smo u jedan glas počeli veličati Boga i slaviti Koncil, jer je bio smaknut neprijatelj vjere. Kad smo napustili crkvu, pratili su nas našim kućama s bakljama. Bila je noć: čitav je grad bio radostan i osvijetljen (Ćiril Aleksandrijski, Epistolas, 24 (PG 77,138). Tako piše sv. Ćiril Aleksandrijski i priznajem da me se ta reakcija pobožnosti, iako već šesnaest stoljeća stara, vrlo duboko doima.

Dao Bog, naš Gospodin, da u našem srcu gori ista takva vjera kako bismo i mi mogli uskladiti hvalospjev zahvalnosti; jer izborom Marije za Majku Isusa Krista, Čovjeka poput nas, Presveto Trojstvo dopušta da svaki od nas nađe zaštitu pod njezinim materinskim plaštem. Ona je Majka Božja i naša Majka.

Od nje je veći samo Bog

Božansko materinstvo Marija je korijen sve njezine savršenosti i svih njezinih odlika. Iz tog razloga je ona neokaljana, puna milosti, uvijek Djevica koja je tijelom i dušom primljena u nebo, okrunjena za Kraljicu svega stvorenoga i vlada nad svim anđelima i svecima. Veći je od nje samo Bog. Budući da je sv. Djevica Majka Božja, ona ima izvjesno neograničeno dostojanstvo od beskonačnog dobra, koje je Bog (Sv. Toma Akvinski, Summa Theologiae I, g. 25, a. 6.) Ovdje ne može postojati opasnost od pretjerivanja. Nikada nećemo ući u tu neizrecivu tajnu; nikada nećemo svojoj Majci moći dostojno zato zahvaliti što nam je omogućila tu blizinu s Presvetim Trojstvom.

Bili smo grešnici i neprijatelji Božji. Otkupljenje nas ne oslobađa samo od grijeha, ne pomiruje nas samo s Bogom, nego nas čini djecom: Bog nam poklanja Majku, istu onu, koja je

začela Riječ po čovještvu. Da li je moguć još veći izljev i još veći izraz ljubavi? Bog je želio da nas otkupi. Među mnogim mogućnostima koje su se nudile njegovoj beskonačnoj mudrosti kako bi ostvario svoju Presvetu Volju, izabire onu koja ne dozvoljava nikakvu sumnju što se tiče našeg spasenja i slave. Isto tako kako prvi Adam ne potječe od jednog muškarca i jedne žene, nego je načinjen od zemlje, tako je posljednji Adam, koji je trebao liječiti rane prvoga, uzeo svoje tijelo iz Djevičinog krila, da On po tijelu bude isti kao tijelo onih koji su sagriješili.
(*Prijatelji Božji*, 275-276)
